

Tina Hagerup

Program.

1. Sonate for Piano og Violin (F-Dur,
Manuskript) . . . . . **Edv. Grieg.**
a) Allegro con brio.
b) Allegretto quasi Andantino.
c) Allegro molto vivace.
2. Arie af „Titus“, (Parto) . . . . **Mozart.**
3. a) Andante (g-mol) for Piano og
Violoncel . . . . . **Mendelssohn.**
b) „Ungeduld“ for Violoncel . . **Lindner.**
4. „Il Bacio“, Valsarie . . . . . **Arditi.**
-
5. a) „Hjertets Melodier“ . . . . . **Edv. Grieg.**
b) „Die Rose“ . . . . . **Spohr.**
6. „Die Sterne“, Sang med Piano og
obligat Violoncel . . . . . **Viardot-Garcia.**
7. a) Barcarole } for **Ferd. David.**
b) Ungarsk Fantasie } Violoncel **Grützmacher.**
8. Rosina's Arie af „Barberen“ . . **Rossini.**
9. To danske Folkeviser . . . . } **E. Hartmann.**
P. Heise.

Hjertets Melodier af H. C. Andersen.

To brune Øine jeg nylig saa,
I dem mit Hjem og min Verden laa,
Der flammed' Snillet og Barnets Fred,
De glemmes aldrig i Evighed!

Min Tankes Tanke ene Du er vorden,
Du er mit Hjertes første Kjærlighed,
Jeg elsker Dig som Ingen her paa Jorden,
Jeg elsker Dig i Tid og Evighed!

Die Rose.

Rose, wie bist du reizend und mild!
Du bist der Unschuld liebliches Bild!
Du, die zur Gabe ich mir erkor,
Lächelst aus Dornen freundlich hervor.

Rose, Du trinkest himmlischen Thau,
Schmückest den Busen, Garten und Au',
Sendest noch sterbend Düfte uns zu, —
Leben und sterben will ich wie du!

Die Sterne af Seth.

Ich starrte und stand unbeweglich,
Den Blick zu den Sternen gewandt,
Und da zwischen mir und den Sternen
Sich wob ein vertrauliches Band.

Ich dachte —, weisz nicht, was ich dachte,
Fern klang's wie ein seliger Chor,
Leis' bebten die goldenen Sterne,
Nun lieb' ich sie mehr als zuvor!

Rosina's Arie.

Kjærlighedens sømme Røst,
Hvisker i det unge Bryst,
Lindor har mit Hjerte rørt
Og hans Suk er alt bønært.
Elskovs Himmelflamme han
At antænde blot var istand.
Lad den Gamle sige Nei,
Naar jeg blot ei frygter Magt,
Men er kjæk og uforsagt!
Seirer Kjærlighed og jeg
Lindor, ja! du bliver min,
Og Rosina skal vorde din!

Vel er jeg føielig, from som en Due,
Venlig og lydlig, mild og sagtmodig
Og af mit Sindelag from som et Lam;
Men vil man tvinge mig,
Kan man opbringe mig,
Da er Rosina ei saa tam;
Trods al Tyrannens Magt
Er det min fulde Agt
Af bedste Flid at narre ham.

Danfke Solkeviser.

1. Mødet.

Min Hjertenskjer igaar jeg saa
Med Fjedre smaa om Hatten blaa
Iblandt en Jomfruskare.
Jeg kom just fra den grønne Lund
Med Hest og Hund den Aftenstund
Og alle Fugle sang med Stemmer saa søde og klare.

Den Lærke sig fra Kornet stjal,
Den Nattergal fra Skoven sval
Og sang til hendes Ære.
Og under en saa sød Musik
I tror, jeg gik forbi meb Nik,
O nei, jeg sang for hende min Længsel og Begjære.

~~~~~
2. Lille Karen af Carl Ploug.

Husker Du i Høst, da vi hjemad fra Marken gik,
Vendte Du imod mig et spørgende Blik;
Da faldt det paa mit Sind,
At jeg var hidtil blind; —
Sig mig, lille Karen, hvad mente Du da?

Husker Du i Vinter, vi sad omkring Arnens Ild,
Jeg fortalte Eventyr, Du hørte til;
Tidt op paa mig Du saa,
Saa jeg gik rent istaa; —
Sig mig, lille Karen, hvad mente Du da?

Husker Du i Julen, ved Gigers og Fløiters Klang,
Mens vi over Gulvet os lystelig svang,
Saa jeg paa Dig saa vist,
At Du blev rød tilsidst; —
Sig mig, lille Karen, hvad mente Du da?

Se nu er det Foraar, og Spirerne foldes ud,
Fuglen bygger Rede, og Skoven staar Brud,
Alt, hvad af Liv der ved,
Drømmer om Kjærlighed; —
Sig mig, lille Karen, hvad mener Du nu?